

mer Regjeringens Handlemaade, i og for sig skulde med Nødvendighed paadrage Ansvar, formene vi, under Hensyn til Lovens Redaktion og samtlige foreliggende Omstændigheder, at maatte bevare det opfaste Spørgsmaal benægtende, og vi udtrykke derfor vor Opfattelse af Manglen ved den afholdte Udgift i en Indstilling om, at samme passerer.

Dreying og Levy anse den stedfundne Udbetaling til St. Croix's Fællessukkerfogerier for fuldkommen hjemlet ved Loven af 25de Februar 1876 og finde derfor ikke Anledning til at fremkomme med nogen Indstilling."

Under Forhandlinger om Forslag til Lov om Forandringer i den ommeldte Lov af 25de Februar 1876 m. m., hvilket Forslag forelagdes for Folkethinget i Begyndelsen af Samlingen 1878—79, gjorde der sig saavel i Udvalget som i Folkethingssalen forskellige Opfattelser gjældende om Fortolkningen af den nævnte Lov. Udvalgets Flertal skal nu heller ikke udtale en afgjort Formening om den rette Fortolkning. Det forekommer os imidlertid ikke, at det med Sikkerhed kan paastaas, at der er Mest, der taler for den af Revisorerne Christensen og Østrup fulgte Fortolkning, hvilket formentlig maatte være Betingelsen for at indstille, at Posten „kan passere“. Det kan tværtimod ikke negtes, at Regjeringen ved sin Fortolkning har havt Lovordet for sig, ligesom der vistnok ogsaa kan anføres Grunde for, at dets Fortolkning er stemmende med Lovgiverens Mening. Men kan herefter Regjeringens Fortolkning ikke forkastes som mindre vel begrundet, forekommer det Flertallet at være det med Forholdets Natur bedst Stemrende, ikke at gjøre nogen Indstilling om denne Udgiftspost.

Med Hensyn til Foranstaaende skal Mindretallet fremsætte, at da end ikke Udvalgets Flertal har været istand til at udtale en afgjort Mening om den rette Forstaaelse af Loven af 25de Februar 1876, og da Folkethinget, som jo er en meget betydelig Faktor i den lovgivende Myndighed ved ovennævnte Afstemning over Lillagsbevillingsloven, baade har forkastet Ministeriets Fortolkning af Loven og negtet den ansøgte Efterbevilling, saa kan dette i Forbindelse med flere andre Omstændigheder ikke Andet end meget paavirke Opfattelsen af denne Sag i Retning af en Indstilling om, at det omhandlede Tilskud til Rogierne „ikke kan passere“; men dels af Hensyn til Lovens uheldige Affattelse og at Folkethinget, dengang Udelsen skete, ikke ved en positiv Beslutning havde givet sin Mening tilkjende, og dels af Hensyn til den Sandsynlighed, en noget modereret Indstilling sikkert vil have for at samle Flertal om sig i begge Nøgledagens Afdelinger, finder jeg mig foranlediget til kun at indstille, at „det kan passere osv.“.

I Genhold til det af mig her i Betænkningen fremsatte tillader jeg mig som Mindretal af Udvalget at gjøre nedenstaaende Indstillinger.